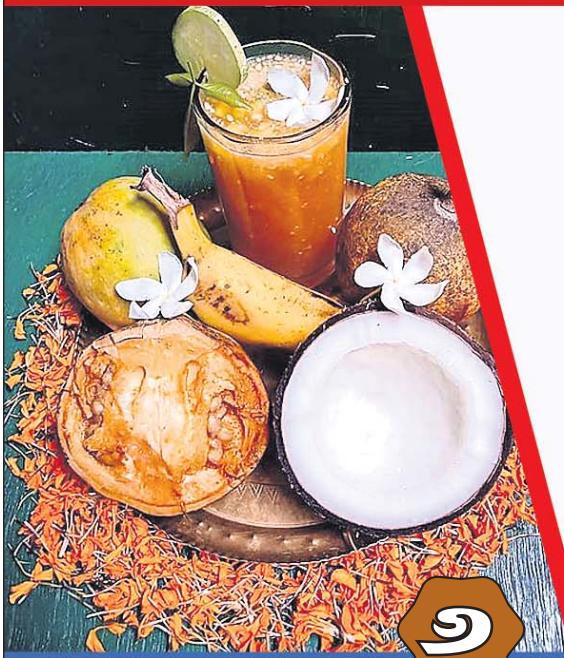

ପଣ୍ଡିତୀ

ଧରିଛା

୬

କବିତା

୩

୬

ଆସ ଜାଣିବା

ପଥର ଉପରେ ରାମକଥା

ରାମଙ୍କ ସହିତ ରାବଣ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଅନୁମତିରେ ହୃଦୟର ବିଦ୍ୱାନ୍ ପରଚରେ ରହିବାକୁ ଚିତ୍ରିତ କରିଗଲେ । ଦିନେ ବସିଥିବା ଅଭୟାରେ ଭାବିଲେ— ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଚିତ୍ର ଅତି ମହାନ୍ । ତାଙ୍କ ଚିତ୍ର ବିଦ୍ୱାନ୍ କରିପାରିଲେ ସମାଜରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ମିଳିବ । ସେତକି ଚିତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖୁ ରଖିଲେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟତ ପିତ୍ର ଯୁଗ ଯୁଗ ଯାଏ ରାମକଥାକୁ ମନେ ରଖିବେ ।

ସେ ସମୟରେ ହୃଦୟାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଲେଖିବା ଲାଗି କୌଣସି ସାଧନ ନଥାଏ । କେମିତି ଲେଖିବେ କିଛି ହୀରୁ କରିପାରାକୁ ନଥାନ୍ତି । ଶେଷରେ ଦିନେ ସେ ହୀରୁ କଲେ ପଥର ଉପରେ ରାମକଥା ଲେଖିବେ । ସେଥିପାଇଁ ସମାଜରାକ ଶିଳା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନେକ ଖୋଜିବା ପରେ ବିଷ୍ୟାଞ୍ଚଳ ପରଚରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାରେ ଶୁଭ ସମତଳ ଶିଳା ଖଣ୍ଡ ଦେଖୁ ରାମକଥା ଲେଖିବାକୁ ପ୍ରୟୁଷିତ ହେଲେ । ପ୍ରଥମେ ଆରାଧ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ପ୍ରଶାନ୍ତ କରି ନିଜ ନିଜ ନିଧି ସାହାଯ୍ୟରେ ରାମକଥା ଲେଖିବା ଆରାସ କଲେ । ଦିନ ଦିନ ଧରି ଲେଖୁ ବାଲିଲେ । ଯେ

କେ ର୍ତ୍ତିଥିଲୁଗା

ଗପ

ଖାଇବା ପିଇବା ମଧ୍ୟ ଭୂଲିଗଲେ । ଦାଁର୍ଦ୍ଦିନ ପରେ ବିଷ୍ୟାଞ୍ଚଳର ଶୁଣୁ ଶିଳା ଉପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରାମକଥା ଲେଖା ସରିଲା ।

ହୃଦୟାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ହୋଇଥିବା ରାମକଥା ଯିଏ ପାଠ କଳା ପ୍ରଶାନ୍ତା ନ କରି ରହିପାରିଲା ନାହିଁ । ଦୂର ଦୂରରୁ ରାମକଥା ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ମୁନି, ରଷ୍ଟି ଓ ଦେବଗଣ ବିଷ୍ୟାଞ୍ଚଳ ପରଚକୁ ଆପିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହର୍ଷ ବାଲ୍ମୀକି ମଧ୍ୟ ଅସିଥାନ୍ତି । ଯୁଧ୍ୟ ରାମକଥା ପାଠ କରିବା ପରେ ହଠାତ ତାଙ୍କ ମୁଖ ମଞ୍ଜଳ ମଳିନ ପଡ଼ିଗଲା । ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କର ଏପରି ଅଭୟା ଦେଖୁ ପଚାରିଲେ, 'ମହର୍ଷ! ପଥର ଉପରେ ହୃଦୟାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ହୋଇଥିବା ରାମ କଥା କଣ ପରସନ ହେଲାନାହିଁ ।'

ମହର୍ଷ ବାଲ୍ମୀକି ଛଳ ଛଳ ଆଖରେ କହିଲେ, 'ପଥର ହେବନାହିଁ କାହିଁକି ? ହୃଦୟାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ରାମକଥା ନିକଟରେ ମୋ ରଚିତ ରାମକଥା ପଢ଼ିବ କିମ ?' ଏକଥା ହୃଦୟାନଙ୍କ ଜଣା ପଡ଼ିଲା । ତା'ପରଦିନ ସେ ବିଷ୍ୟାଞ୍ଚଳ ପରଚରେ ପହଞ୍ଚିର ରାମକଥା ଲେଖୁଥିବା ଶୁଣୁ ଶିଳା ଉପରେ ପରିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପଚାରିଲେ । ଦେବତା ମୁନି, ରଷ୍ଟି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଉପରିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପଚାରିଲେ, 'ଆପଣ ଦିନ ରାତି ଏତେ ପରିଶ୍ରମ କରି ରାମକଥା ଲେଖୁଥିଲେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଗର୍ଭକୁ କଣପାଇଁ ପିଞ୍ଜିଦେଲେ ?'

ହୃଦୟାନଙ୍କ ହେବି ହେବି କହିଲେ, ମୁଁ

ନିଜକୁ ନୁହେଁ ରାମକଥାକୁ ଅମର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା । ମହର୍ଷ ବାଲ୍ମୀକି ସେ କାମ ପୂର୍ବ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ମୋତେ ଯଶ ଦରକାର ନାହିଁ, ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ମୁଣିଗାନ ଆବଶ୍ୟକ । 'ଏହା କହିବା ସହିତ ତାଙ୍କ ଆଖରୁ ଭାବର ଲୁହ ଖର ଖର ବହି ପଦ୍ମଥାଏ ।'

ମହର୍ଷ ବାଲ୍ମୀକି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପ୍ରଶାନ୍ତ କରି କହିଲେ, 'ଆଜି ମୁଁ ଜାଣିଲି ଭଗବାନଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତ କେତେ ଅଧିକ ମହାନ୍ ।'

-ପୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ

ବିଦୀ-୩୪, ସଲଟ ଲେକ, କୋଲକାତା-୨୪, ମୋ: ୯୮୭୩୭୩୩୪୧୨

ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ

(ଭାଇ-ଭଉଣୀ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା)

ଭାଇ: ଆରେ ତୋ'ର ଆଜି ଗରୀତ ରେଜଲ୍ ବାହାରିଛି ?

ଭଉଣୀ: ହଁ ଭାଇ ।

ଭାଇ: କେତେ ରିଂଗୁ ?

ଭଉଣୀ(ମନ ପ୍ରକଟନରେ): ୫ । ହେଲେ, ତୁ ଘରେ କାହାକୁ କହିବୁନି ।

ଭାଇ: ହେଉ । କିନ୍ତୁ ତୁ ଶୁଣୁ...ଗୋଟେକାମକର ।

ଭାଇ: ସହା କିମ୍ବା ପରିଷ୍ଠିତ ହୋଇଲେ, ଘରେ କେହି ଜାଣି ପାରିବେନି, ତୋର ୪୪ ହେଲିଯିବ ।

ଭଉଣୀ(ବହୁ ଭାବିଲା ପରେ...): ହଁଠିକ କହିଛୁ ଯେ, ହେଲେ ସେଇ ଠାର ପୂର୍ବ ଠାର କୋଉ ପଟେ ଲେଖିବି ? ବାମ ପଟେ ନା ଭାହାଶ ପଟେ ?

(ଥରେ କ୍ଲାସରେ ମ୍ୟାମ ରାଜୁକୁ ପଚାରିଲେ...)

ମ୍ୟାମ: ରାଜୁ, କହିଲୁ ! ସ୍କୁଲ କହିଲେ ଭୁମେ କ'ଣ ବୁଝ ?

ରାଜୁ(ବହୁ ଭାବିବା ପରେ...): ମ୍ୟାମ ! ସ୍କୁଲ ହେଉଛିଏପରି ଏକ ଜାଗା, ଯେଉଁଠିମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଲୁଗ ଯାଏ ଆଉ ମୋତେ ସବୁବେଳେ କୁଟା ଯାଏ ।

(ଶ୍ରେଣୀରେ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାରଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ...)

ଶିକ୍ଷକ: ସୁରେଶ କହିଲୁ, ୧୮୭୯ ମସିହାରେ କ'ଣ ହୋଇଥିଲା ?

ସୁରେଶ: ଗାନ୍ଧିଜୀ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ।

ଶିକ୍ଷକ: ପୁରା ଠିକ କହିଛୁ । ଏବେ ପପୁ କହିଲ ?

୧୮୭୭ ମସିହାରେ କ'ଣ ହୋଇଥିଲା ?

ପପୁ-ସାର ! ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ମାତ୍ର ଏବେ ପଥର ହୋଇଥିଲା ।

ପିଲ୍ଲଙ୍କ ଧରିତ୍ରା

ସମ୍ପାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

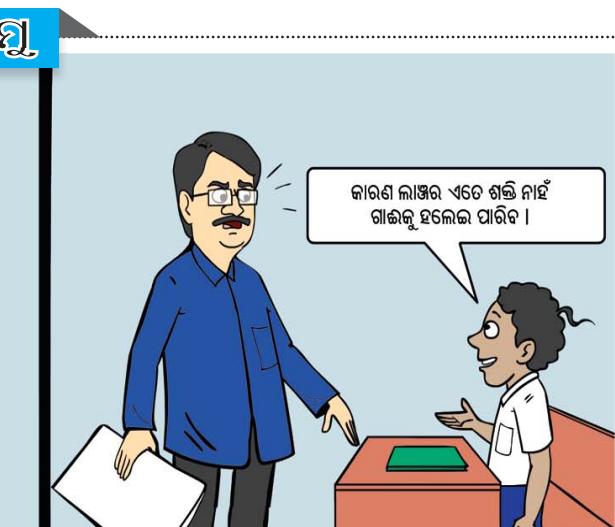
Printed and published by
Sri Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd.
and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate,
Bhubaneswar-10, Ph. (0674) 2580101,

ସୁଚନା

ଆଜନା ସ୍ଵର୍ଗ ଲାଗି ଭରମ କ୍ଲାନିଟି(ହାଇ ରିଜଲ୍ୟୁଟର ଥବା)ର ମା ଫଟୋ ସହ ପୁରା ନାମ, ବିଦୟ, ଠିକଣା ; ବୁମ ବୁମ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ କିମ୍ବା ନିଜ ଫଟୋ ସହ ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍କୁଲ, ଠିକଣା, ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଅଥେବ ଗପ, କବିତା, ବିଜ୍ଞାନ କଥା, ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିଭା, ମତାମତ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଉପରେ ପଠାଇପାରିବେ ।

ଆମ ଡିକ୍ଷା

dharitrifeature@gmail.com

ସେମାନେ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ସତ ହେଲେ ଉଭୟ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ଭାବେ ସାଧାରଣ ପିଲାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ବି ଗୁଣରେ କମ୍ ମୁହଁଟା ଖେଳକୁଦ୍ଦ, ନାଚଗାଡ଼ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମାରିରେ ମୂର୍ଖ ଗଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଥରେ ସେମାନେ ପାରଜମା ତେବେ ନିଜର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିତ ଗୁଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଘୋନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ଏଇଲି କେତେଜଣ ପ୍ରତିଭାକୁ ନେଇ ଏଥର ବିଶେଷ ଉପଯୁକ୍ତତା...

ଆମେ କମ୍ ମୁହଁ

ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗମାନେ ଏବେ ଆଉ ସମାଜରେ ଅଲୋଡ଼ା କି ଅଶଦେଖା ହୋଇ ରହି ନାହାଁଛି । ବରଂ ସମାଜ ବିକାଶରେ ସେମାନେ ବି ପାଲିଛନ୍ତି ଏବକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗ । ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଅକ୍ଷମ ହେଲେ ବି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ସମ୍ମାନ । ଜୀବନରେ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତିକୂଳ ପରିଷ୍କାରୁ ସାମା କରି ନିଜର ଜହାନିକୁ, ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ ଓ ଦଶତା ବଳରେ ସେମାନେ ବି ପହଞ୍ଚାପାରୁଛନ୍ତି ସଫଳତାର ଶାର୍ଷରେ...

ସୃଷ୍ଟିଙ୍କ ମୁହଁରେ ଶହେ ବର୍ଷର କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର

ଗୋଟିଏ ଶତାବ୍ଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶହେ ବର୍ଷର କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ରହିଛି ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଆଗରେ । ୨୦୦୦ରୁ ୨୧୦୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେଉଁ ତରିକା କେଉଁ ବାରରେ ପଢ଼ୁଛି ସେ ଫଳାଫଳ କହିଦିଅଛି । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଅଚିଜିମ ରୋଗରେ ପିଢ଼ାତ ଥିବା ସୃଷ୍ଟିଙ୍କର ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିତ ଗୁଣକୁ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ବାପା ଓ ପରେ ମା' ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ପିଲାବେଳୁ ତାଙ୍କ ପାଟି ଫିରୁ ନ ଥିଲା । କୌଣସି ଜିନିଷ ସେ ଜାଣିପାରୁ ନ ଥିଲେ । ଏମିତିକି ସେ ନିଜ ମା' ବାପାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନ ନ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ପରିବାର ଲୋକେ ବହୁତ ଚିନ୍ତାରେ ଥିଲେ । ସୃଷ୍ଟିଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ତୋତ୍ରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କିସି କଲେଜର ପାଇନାସ୍ତ୍ର ଦିବାଗାର ମୁଖ୍ୟ ଦାନ୍ତରେ ଥିବା ମା' ସାଗରିକା ମିଶ୍ରଙ୍କ ଏଥିପାଇଁ ଚାକିରି ଛାତ୍ରିବାକୁ ପଢ଼ିଥିଲା । ସବୁ ମୁହଁରେ ଫଳାଫଳ ସେ ଫୋନରେ କ୍ୟାପଚର କରି ସୃଷ୍ଟିଙ୍କ ଶିଖାଉଥିଲେ । ହେଲେ ସୃଷ୍ଟି ପେଣ୍ଟିଙ୍କ କରିବା, ଗୀତ ଗାଇବା, ପିଆନୋ ବଜାଇବାରେ ତୁଟି ରଖନ୍ତି । ମୁହଁକରେ ଏବେ ସେ ଚଣ୍ଡିଗଢ଼ ମୁନିଭରସିଟିରେ ଡ୍ରାଈସ ବର୍ଷ ଶେଷ କରିବାରିବାରେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ରହିଛି । ଏହା ସହ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ଯୋଗ କରନ୍ତି । ରୋଷେଇରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ରହିଛି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ସୃଷ୍ଟି ନିଜେ ସାଧାନ ଭାବେ ନିଜର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁ ବୋଲି ମା' ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖନ୍ତି । ସେ ଏବେ ସରକାରୀ ୧୦୦୦୦ ମାତ୍ରରେ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରେଜର୍-୨, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀ ।

ମାଟି ମୂର୍ଖ ଗଡ଼ିବାରେ ସମ୍ମାନ ଶ୍ରୀଦେବ

ସେ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦରକାର ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ । ଆଉ ଏଇଲି ନିଜ ପ୍ରତିଭାକୁ ବିକଶିତ କରି ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ହୋଇପାଇଛନ୍ତି ମାତା ସୋନାଳୀ ଓ ପିତା ରାଣ୍କିକାନ୍ତ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ପୁଅ ଶ୍ରୀଦେବ । ପିଲାଦିନ୍ଦ୍ର ବାମ ଗୋଡ଼ ଏବଂ ବାମ ହାତ ଠିକ୍ ଭାବେ କାମ କରୁ ନ ଥିଲେ ବି ସେଥିରେ ସେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସଫଳତା ପାଇଛନ୍ତି । ମୋବାଇଲରେ ବିଭିନ୍ନ ଆୟ ଭାଉମଳୋଡ଼ କରି ସେଥିରେ ସେ ନୂଆ ନୂଆ ଆନିମେଶନମାନ ତିଆରି କରନ୍ତି । ଏହା ସହ ମାଟିରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ମୂର୍ଖ ଯଥା ରାମ, କୃଷ୍ଣ, ଶିବ, ଗଣେଶ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂର୍ଖ ସବୁ ଗଢ଼ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ପ୍ରଥମରେ ହୋଇଛନ୍ତି । ଭଲ ପାଠ ପଡ଼ିବା ସହ ଦ୍ରୁଲ୍ଲ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ରୁଚି ରହିଛି । ସେ ଏବେ ସରକାରୀ ଯୁଵି ସ୍କୁଲ, ସେନ୍ଟର-୨, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଅକ୍ଷମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ଡ. ଏ.ପି. କେ ଅବସ୍ଥାକୁ କଳାମଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ଭାବେ ମାନ୍ୟଥିବା ଶ୍ରୀଦେବ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଣେ ସାଇଷିଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖନ୍ତି ।

ଗୀତରେ ଗୀତରେ ମନ ଜିଣନ୍ତି ଆଶା...

ଦୁନିଆ କେମିତି, ଏହା ଦେଖୁବାର ଆଶା ଚିକକ ସେ ଜନ୍ମିବାରା ବସିଛନ୍ତି ସତ, ହେଲେ ନିଜ ଜାତୁଗାର କଷ ସରରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଖୁସି ଭରିଛନ୍ତି । ଭାବଭୋଲେ ଦୃଷ୍ଟିହାନ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ୧୦ମ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀ ଆଶା ବାହାଦୁର ବୁଝମ ନିଜ ମଧ୍ୟର ସର ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଘୋନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପ୍ରେସ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ୁଥିବାରେ ସେ ପ୍ରଥମେ ବ୍ରେଲି ଅକ୍ଷର ଶିଖିଥିଲେ । ପରେ ଯାଇ

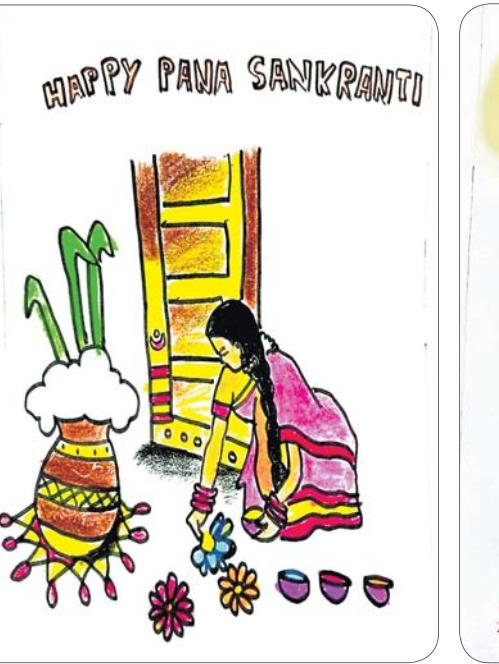
ଭୁବନେଶ୍ୱର ରେ ଥିବା ଭାବ ଭୋଲେ ଦୃଷ୍ଟିହାନ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନାଁ ଲେଖାଇ ଥିଲେ । ପିଲାଦିନ୍ଦ୍ର ବିନାକୁ ମୀତକୁ ଭଲ ପାଇଥିବା ଆଶା ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇସ ପହଞ୍ଚିପାଇସ ପାଇସ ପାଇସ କିମ୍ବା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ଅତିଥିକ ହାରା ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇ ଅନେକ ପୁରସ୍କାର ପାଇଛନ୍ତି । ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରୁ ହୋଇଥିବା "ସୁରଭି" ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେଇ ସେ ରାଜ୍ୟପ୍ରଭାବର ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଥମ ଘୋନ ଅଧିକାର କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ଦୀଙ୍କ ହାରା ପୁରସ୍କାର ହୋଇଥିଲେ । ଖୋର୍ଦ୍ଦା ଜିଲ୍ଲାପାଳ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଏହି ସଫଳତା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପୁରସ୍କାର କରିଛନ୍ତି । ସଂଗୀତ ବ୍ୟାକରଣ ଆଶାଙ୍କୁ ନୃତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ । ଆଶାଙ୍କୁ ନେଇ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅନେକ ଆଶା ରହିଛି ବୋଲି ମାତା ବୁମକି ବାହାଦୁର ବୁଝମ ଏବଂ ବାପା କୁମଳ ବାହାଦୁର କହିଛନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଣେ କଷିଷ୍ଣୀଙ୍କ ହେବା ସହ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନକ ସେବା(ଓୟେସ୍)ରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସେ ରଖିଛନ୍ତି ।

୯

୧୦

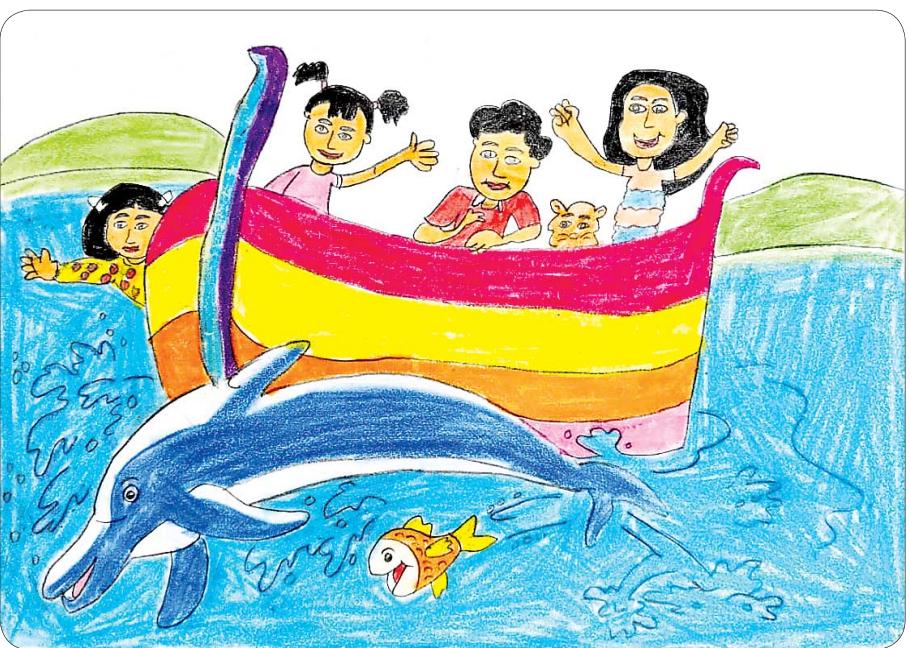
୧୧

୪

୫

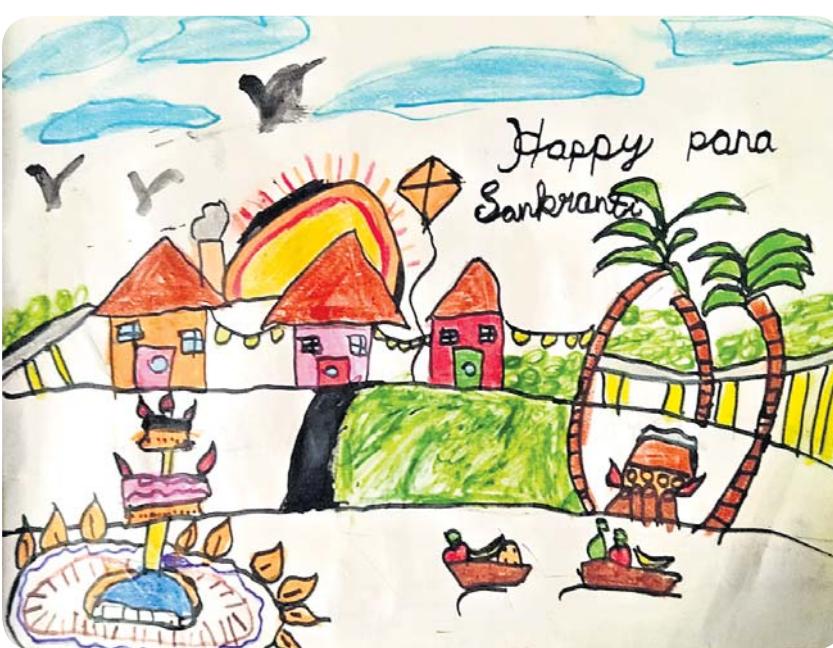
୭

୯

୮

୮

୧୦

ତନ୍ତ୍ରଯ କୁମାର ଦାସ
କ୍ଲାସ-୨, ଏମ୍‌ଏଲ୍‌
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ
ବିଦ୍ୟାଲୟ,
ଦୁଲାଖପାଟଣ
ଯାଇପୁର

ଆଦିତ୍ତ ରାଉଡ
କ୍ଲାସ-୨, ଓଡ଼ିମ୍
ପବିଲିନ ସ୍କୁଲ,
ବାସୁଆୟାଇ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆଦ୍ୟା
ମହାପାତ୍ର
କ୍ଲାସ-୪,
ପ୍ରଭୁଜୀ
ଇଂଲିଶ ମିଡ଼ିଆଇ
ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆନ୍ଦୋଲନ ପଞ୍ଜନୀଯକ
କ୍ଲାସ- ୪,
ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ସ୍କୁଲ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆରମ୍ଭନ ପଞ୍ଜନୀଯକ
କ୍ଲାସ- ୨,
ପ୍ରଭୁଜୀ
ଇଂଲିଶ ମିଡ଼ିଆଇ
ସ୍କୁଲ, ଧାମରା,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆଶାଲଗ୍ନ ମହାନ୍ତି
କ୍ଲାସ- ୨,
ସାଇଅନ୍ତର୍ରାଷ୍ଟର
ଇଂଲିଶ ମିଡ଼ିଆଇ
ସ୍କୁଲ, ଧାମରା,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅଭିଷ୍ମମତ
ସାମଳ
କ୍ଲାସ- ୨, ସରସତୀ
ଶିଶୁ ମନ୍ଦିର,
ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ,
ପୁରୀ

ଆରବ
କୁମାର ସାହୁ
କ୍ଲାସ- ୧,
ଓଡ଼ିମ୍
ପବିଲିନ ସ୍କୁଲ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆୟୁଷନ ମହାନ୍ତି
କ୍ଲାସ- ୪,
ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ସ୍କୁଲ,
ପ୍ରଭୁଜୀ-୮,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି

ମହାବିଶୁବ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଥିଥ,
ଅନ୍ୟ ନାମ ତା'ର ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି।
ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ନୂଆ ବରଷ
ପୁଣ୍ୟ ତଥ ଭରି ଦିବ ବରଷ।
ପଣାଠାରୁ ନୂଆ ବରଷ ଗଣା,
ନୂଆ ପଞ୍ଜିକାରୁ ପଡ଼ଇ ଜଣା।
ହସା, ଖୁସି ଭରା ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି,
ବୃଦ୍ଧାବତୀ ଦେବୀ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି।
ଠେକି ବସା ଛୁଏ ବଜ୍ରା ମୁଳେ,
ତା' ମଧ୍ୟରୁ ଜଳ ପଡ଼େ ତା' ଝୁଲେ।
ପୂର୍ଜାର୍ତ୍ତନା ଛୁଏ ଦେବୀ ପାଠରେ ,
ବେଳପଣା ଭୋଗ ଲାଗେ ଏଠାରେ।
ପାତିଲା ପାତିଲା ବେଳ ସ୍ତୁଆଦ,
ଭାଙ୍ଗ ବଗା ହୋଇଥାଏ ବରାଦ।
ଶୁଡି, କ୍ଷାର, ଗୋଲମରିତ ପଡ଼ି,
ମହ ମହ ବାସ ଯାଏଟି ବଢ଼ି।
ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ବେଳପଣାକୁ
କେହି କ'ଣ ଭୁଲିପାରେ ଏହାକୁ।
-ବସନ୍ତ କୁମାର ଦାସ
ରମ୍ପା, ବରି, ଯାଜପୁର

ଆସିଛି ଓଡ଼ିଆ ନୂଆ ବରଷ

ବିଶ୍ୱବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଆସିଛି ମୁଣ୍ଡି
ଆସିଛି ଓଡ଼ିଆ ନୂଆବରଷ
ସବୁ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମନରେ ଆନନ୍ଦ
ସବୁର ମୁହଁରେ ମିଠା ହରଷ।
ଘରେ ଘରେ ପୂଜା ଆନନ୍ଦ
ମହନ୍ତି
ଚାରିଆତେ ଯିଠା ପଣା ମହନ୍ତି
ଆମ ବେଳରସ ଛେନାପଣା
ସାଥେ
ଜମିଯାଏ ନୂଆ ବରଷ।
ଏ ନୂଆ ବରଷ ହେଉ ଶୁଭମନ୍ୟ
ଦେଇ ନୂଆ ଶୁଭ ସ୍ତୁଧ ପରଶ
ସବୁର ଜୀବନ ହେଉ ଶୁଭମନ୍ୟ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ।
-ଅର୍ତ୍ତନା କର
ନୟାପଲୀ, ବେହେରାସାହି,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ବଣ ପଶୁପିତ୍ର ପିଇଲେ ପଣା

ଚଇତ୍ର ମାସରେ ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ହୁମାନଙ୍କ ଜୟତ୍ରା,
ବଣ ପଶୁମାନେ ପଣା ପିଇବାକୁ
ମନେ ଯୋଜନା କରନ୍ତି।
ମାଙ୍ଗଡ଼ ଖାତ୍ରୀଙ୍କ ମିଠା ବେଳ ଆମ
ତାଳରୁ ତାଳକୁ ତେଜ୍ଜ,
ଅନ୍ୟ ପଶୁମାନେ ଗୋଗାଇଲେ ସବୁ
ଏକାଠି ରଖିଲେ ମେଇ ।
ହାତୀ ବାହାରିଲା ନିକଟ ବଜାର
ପିଠିରେ ବସାଇ ପାତି,
ମାରିଲା ପାତିଲା ଜଦଳୀ ନଢ଼ିଆ
ଛେନା ପୁଣି ଶୁଭରାତି ।
ଦୋକାନୀ ବିଚରା ମାଗଣାରେ ସବୁ
ଯାଚିଦେଲା ପଣା ଚିକ,
ହାତୀ ସଙ୍ଗେ ପାତି ବଶକୁ ଫେରିଲେ
ପଣା ପାଇଁ ସବୁ ସଜ ।
ଯତନରେ ଭାଲୁ ବନେଇଲା ପଣା
ମୁମିଷ ସାଦୁ ଶାତଳ,
କେକୁଆଟି ପତ୍ର ଠୋଲା ତିଆରିଲା
ଶୋଷରେ ସବୁ ବିକଳ ।
ପ୍ରଥମରେ ହୁମୁକୁଡ଼ା ଉକଟିରେ
ହୁମାନଙ୍କୁ ସୁମରି,
ପୂଜା କର ପଣା ଅର୍ପିଣି
ସଭିଜୁ ଦେଲା ବିତରି ।
-ବିନୟ କୁମାର ସାମଳ,
ଅବସରପ୍ରାସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ, ବେତାପଡ଼ା,
ତେଙ୍କାନାଳ

କହିଲ ଦେଖୁ

୧) କଦଳୀ ସାଥିରେ ବେଳ ନତିଆ
ଦିନ ମିଶିଗଲେ ଲାଗେ ବଢ଼ିଆ
ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭେ ଖ୍ୟାତି ମୋହର
ଖୁସିରେ କରନ୍ତି ମୋତେ ଆହାର
ଥଙ୍କା ପଣକୁ ମୁଁ କରଇ ଦୂର
କିଏ ସେ କହିବ ନାମ ମୋହର ।

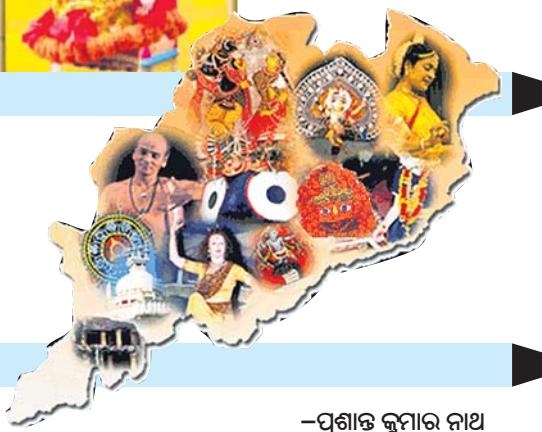
ଉ: ପଣା

୨) ଦେଶାଖ ମାସରୁ ଆରମ୍ଭ ଛୁଏ
ଚର୍ଚା ଉପରେ ଶୋଭା ସେ ପାଏ
ଭିତରେ ଭାବାର ଭରନ୍ତି ପଣା
ତଳେ ଥାଏ ତାର ଛୋଟିଆ କଣା
ପଣା ଖୁର୍ଥାଏ କଣାରୁ ତା'ର
ମାଟିଏ ଛୁଏ ତା ବ୍ୟବହାର
ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଅଟେ ଏ ପରମରା
ଆରମ୍ଭ ଛୁଏ ଯେବେ ଆସଇ ଖରା

ଉ: ବସନ୍ତରା ଠେକି

୩) ଦେଶାଖ ମାସରୁ ଆରମ୍ଭ ଛୁଏ
ଏଇ ଦିନଠୁ ପାଞ୍ଜି ବଦଳିଯାଏ
ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି ପଡ଼େ ସେ ଦିନ
ଖୁସିରେ ନାତେ ଓଡ଼ିଆ ମନ
କିଏ ସେ ପାରିବ ନାମ ତା କହି
ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଗର୍ବ ଅଟଇ ସେହି ।

ଉ: ଓଡ଼ିଆ ନବବର୍ଷ

-ପଣାକୁ କୁମାର ନାଥ

ସୁନ୍ଦରପୁର, ପ୍ରାତିପୁର, ଯାଜପୁର, ମୋ: ୮୮୯୩୦୧୧୪୩

ଏଥରର

- ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ନବବର୍ଷ
କେଉଁଦିନ ପାଳନ କରାଯାଏ ?
- ପଣାସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ କେଉଁ ଦେବତାଙ୍କ
ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଏ ?
- ଏହିଦିନ ଦେବୀ ମନ୍ଦିରରେ କେଉଁ
ଯାତ୍ରା ପାଳନ କରାଯାଏ ?
- ଖୋମୁଯାତ୍ରାରେ କେଉଁ ନୃତ୍ୟ କରାଯାଏ ?
- ଦଶନାତ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

ଗତଥର

- ହରକେନ୍ତ୍ର ମହତାବ
- କରକ
- ଗୋପୀନାଥ ମହନ୍ତି
- ବାଲେଶ୍ୱର
- ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ଗନ୍ଧି ପ୍ରାର୍ଥନା ରେକର୍ଡ

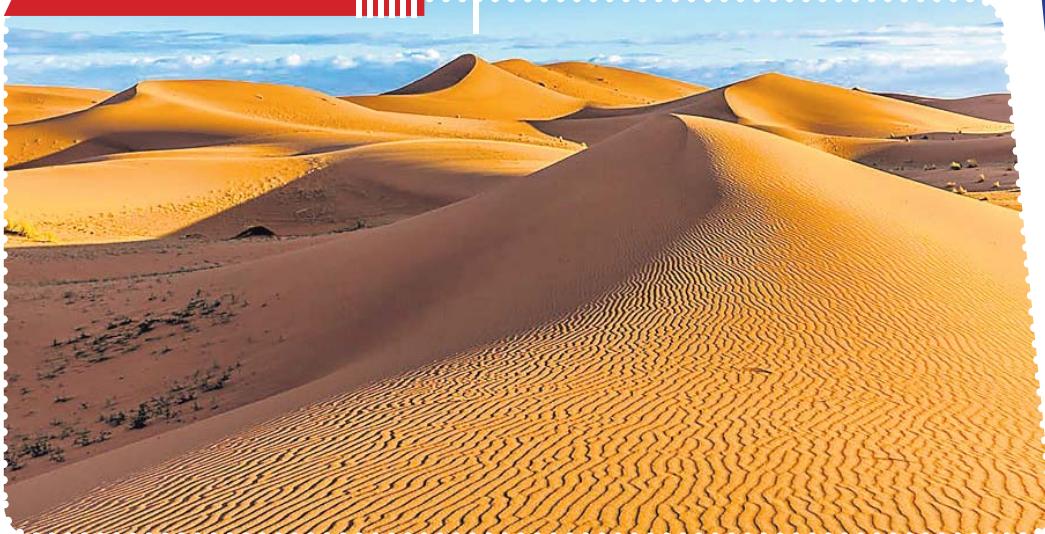
ପିଲାମାନେ ହୁମାନଙ୍କୁ ତିଜେ ଗୀତରେ ତ୍ୟାକୁ
କରିବାକୁ ଭଲାଗେନା । ହୁମେମାନେ
ଜାଣିଛ ଧର୍ବର୍ଷର ଆର୍ଟ ନାଇର କୁର୍ବରେ ତିଜେ
ଭାବରେ କାମ କରନ୍ତି । ଏତେ କମ୍ ବୟସରେ
ସେ ବିଶ୍ୱର ସବୁ ମୁକ୍ତିକୁ ଫେରିଭାଲ କିମ୍
କୁବରେ ତିଜେ ଭାବରେ ଯୋଗ
ଦିଅନ୍ତି । ତିଜେ ଆର୍ଟ ନାମରେ
ଜଣାଯାଏ ଆର୍ଟ ନୋରବରୀ
ଧର୍ବର୍ଷ ବୟସରେ
ଗନ୍ଧି ରେକର୍ଡ ପକ୍ଷରୁ
ସର୍ବକନ୍ତୁ କୁର୍ବ ତିଜେ
ଭାବରେ ରେକର୍ଡ
ହାସଳ କରିଛନ୍ତି । ଏହି

ରେକର୍ଡ କରିବା ପାଇଁ ଆର୍ଟଙ୍କୁ ହଂକଂର ଏକ
ବଙ୍ଗାରେ ନାଇର କୁର୍ବ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏକ
ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ୨୦ର ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମେଇ ସେ କୁମିର
ମୁଜିକରେ ମନୋରଞ୍ଜନ କରିଥିଲେ । କୁନି ତିଜେ
ଆର୍ଟ ଦୁଇଲରେ ଜନଗୁହଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ
ଏବେ ସେ ପରିବାର ସହ ହଂକଂରେ
ରହୁଛନ୍ତି । ସେ ଦୁଇ ବର୍ଷ
ବୟସରୁ ତିଜେ ସଙ୍ଗ ପ୍ରତି
ଆକୃଷ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବାପା ତିଜେ ଜୋନ
ନରବରୀ ଆର୍ଟ ପ୍ରତିଭା
ଦେଖୁ ତାଙ୍କ ଏଥିପାଇଁ
ଉଦ୍‌ବାହିତ କରିଥିଲେ ।

କୁର୍ବ ଟିଟଙ୍କ ଆର୍ଟ

ଜଣା ଅଜଣା

ସାହାରା ମରୁଭୂମି

ପୃଥିବୀର ନୃତ୍ୟମାନ ମରୁଭୂମି ହେଉଛି ସାହାରା ମରୁଭୂମି। ଏହାର ଅଧିକାଂଶ ଅପ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ରହିଛି। ଏଠାରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତାପମାତ୍ରା ୧୩୦° ଫାରେନୋଇର ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା। ମରୁଭୂମିର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ୩.୩ ମିଲିଯନ ସ୍କେଯାର ମାଲକ୍ ଯାହା ଚାଇନା ଏବଂ ଆମେରିକାର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ସହ ପ୍ରାୟ ସମାନ।

୨୦ ଘଣ୍ଟା ଶୋଇଥିବା ପ୍ରାୟ

କୋଆଲାମାନେ ଦିନକୁ ପ୍ରାୟ ୧୮–୨୦ ଘଣ୍ଟା ଶୋଇଥାନ୍ତି। ଏମାନେ ଖାଦ୍ୟ ବସ୍ତୁତ ପରିମାଣରେ ଖାଇଥିବା ବେଳେ ପାଣି କିମ୍ ପିଲଥାନ୍ତି। ଛନ୍ଦକାଳିପିଗ୍ନ ଗଛର ପତ୍ର ହେଉଛି ଏମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ। ଏମାନେ ସମୁବେଳେ ଗଛ ଉପରେ ରହିଥାନ୍ତି, ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଗଛରୁ ଅନ୍ୟ ଗଛକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ କେବଳ ଗଛର ତଳକୁ ଓହାଇଥାନ୍ତି।

ଜେବା ରହସ୍ୟ

ବ୍ରିଟିଶ୍ ଜାଣିଛି କି, ଜେବାମାନେ ଘଣ୍ଟାକୁ ପ୍ରାୟ ୨୫ କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୌଡ଼ି ପାରନ୍ତି। ଏମାନେ ଜନ୍ମ ହେବାର ମାତ୍ର ୨ ମିନିଟ୍ ପରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତି, ୨୦ ମିନିଟ୍ ପରେ ଗଲନ୍ତି ଏବଂ ୪୦ ମିନିଟ୍ ପରେ ଦୌଡ଼ି ପାରନ୍ତି। ଏମାନଙ୍କର ରୂପକୁ ‘ଡାଜେଲ’ କୁହାଯାଏ।

ଆୟ
ଜାଣିବା

ସାଇବ୍ ମ୍ୟୁଜିଯମ୍

ମ୍ୟୁଜିଯମ୍ ବା ସାଇବ୍ ମ୍ୟୁଜିଯମ୍ ହେଉଛି ଏତିଲି ଏକ ଖ୍ଵାନ ଯେଉଁଠି ଅନ୍ତର ଘଣ୍ଟାବଳୀ, କଳା, ଖ୍ଵାପତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି, ପରମରା ସହ ବିଭିନ୍ନ ଦ୍ରବ୍ୟ, ବସୁ ଓ ସ୍ତର୍ତ୍ସବରୁକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଇତା ହୋଇ ରଖାଯାଇଥାଏ। ଦର୍ଶକ ଏହାକୁ ଦେଖୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କଥା ଜାଣିପାରିଥାନ୍ତି। ୧୮୫୭ ମସିହାରେ ଲକ୍ଷ୍ମନର ସାଥଥ କେସିରୁଟନରେ ସାଇବ୍ ମ୍ୟୁଜିଯମ୍ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। ଏହି ମ୍ୟୁଜିଯମକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୩.୩ ମିଲିଯନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଥାନ୍ତି। ଏଥରେ ‘ଦ ମେନ୍ ବିଲଟିଙ୍’ ଏବଂ ‘ଦ ଡ୍ରେଲକମ୍ ଟ୍ରିଙ୍’ ନାମକ ଦ୍ଵାକ୍ତି ବିଲଟିଙ୍ ରହିଛି। ଏଠାରେ ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରୟୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା, ମେଡିସିନ, ବାଣିଜ୍ୟ ଆଦି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରକଳ୍ପଗ୍ରହଣକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବେଶ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇପାରିଛି। ଏହି ମ୍ୟୁଜିଯମରେ ଷ୍ଟିଫେନ୍ସନଙ୍କ ରକେଟ୍, ପ୍ରଥମ ଜେଟ ଲଞ୍ଜିନ୍, ପ୍ରାନ୍ସିଥ ଟ୍ରିକ ଏବଂ ଜେମ୍ସ ଥାରସନଙ୍କ ଡିଏନ୍‌ଏ ମତେଲ, ନିର୍ଭକମେନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ଷ୍ଟିମ ଜଞ୍ଜିନ୍ ଆଦି ପ୍ରାୟ ୩ ଲକ୍ଷରୁ ଜର୍ଷ୍ଣ ବସୁ ରହିଛି। ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାରେ ସତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ‘ସାଇବ୍ ନାଇର୍’ ନାମକ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରାଯାଏ। ଏପରି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୮–୧୧ ବର୍ଷ ବୟସର ପିଲାମାନେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିଥାନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହିଦିନ ସେଠାରେ ରାତ୍ରିଯାପନ କରନ୍ତି ଓ ତା’ପର ଦିନ ଫେରିବା ପୂର୍ବ ଏକ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପର୍କର ଜଳିତ୍ରୁତି ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥାନ୍ତି। ଏହି ମ୍ୟୁଜିଯମରେ ‘ମେକିଙ୍ ଦ ଡବଲ୍ ଡ୍ରିଲ୍’ ନାମକ ଏକ ନୂଆ ଗ୍ୟାଲେରି ରହିଛି, ଯେଉଁଠି ପ୍ରଦିଷ୍ଟି ଲାଭ କରିଥାବୁ ଷ୍ଟିଫେନ୍ସନଙ୍କ ରକେଟ୍, ଥାରସନ ଏବଂ କ୍ରିକେଟ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡବଲ୍ ହେଲିବୁ, ଆପୋଲୋ ଷ୍ଟେଶକ୍ରାପ୍ ରହିଛି। ଏହି ଗ୍ୟାଲେରି ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ରିୟ ପାଲିଟିକ୍ ରହିଛି।

ଆଜିର
ହାତ
ହାତ

ପିଲ୍ଲା
୫ ବର୍ଷ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସମ୍ମାନିତ ମିଶ୍ର
୫ ବର୍ଷ, ପଟିଆ